

[Thomsen.]

underskrive en Erklæring om at ville betale Juni Termins Renter i Terminsmaaned for at faa Henstand med December Termin. Derfor vilde det være rart her at faa et bestemt Svar fra Statsministeren, for det er vel ikke Mening at slippe Tvangsauktionerne løs overfor de Hjem, der her er Tale om.

Statsministeren (Stawning): Jeg beklager, at det ærede Medlem har overhørt, at jeg har lovet, at min Bevaagenhed ikke skal mangle heller i Opgangstiden.

A. Svensson: Jeg takker den højtærede Statsminister for Meddelelsen om, at der er planlagt militære Foranstaltninger til Beskyttelse af vor Grænse. Jeg haaber, at disse Foranstaltninger maa blive af virkelig betryggende Art, saadan at der snart kan indtræde Beroligelse paa det Punkt nede hos os.

Jeg ser naturligvis gerne, at der bliver givet en korrekt Fremstilling af, hvad der er ydet økonomisk til de sønderjydske Landsdele siden Genforeningen, men det, som jeg savner, er en Fremstilling af, hvor meget vanskeligere den sønderjydske Befolkning økonomisk er stillet end Befolkningen i det øvrige Land, og hvad der med Virkning kan gøres for at bøde herpaa. Jeg maa derfor indtil videre fastholde Tanken om et sønderjydsk Udvalg, og jeg er for øvrigt overbevist om, at det ogsaa før eller senere bliver nødvendigt at ned-sætte det.

Jeg vender mig derefter med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Schmidt. Det ærede Medlem sagde, at hvad der er — og dermed mente det ærede Medlem de nuværende statsretlige Tilstande i de sønderjydske Landsdele —, er i Kraft af Versailles-Traktaten, og det ansaa det ærede Medlem for en stor Ulykke. Ja, det er dog først og fremmest i Kraft af den danske slesvigske Befolknings Villie til at være og blive dansk og være eet med det øvrige danske Folk. De Forhandlinger, som blev ført, efter Krigens Afslutning om den nye Grænse, blev for øvrigt, hvad det ærede Medlem ogsaa vil vide, indledet i Berlin og afsluttet i Versailles.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt hævdede, at han altid havde handlet ud fra Ønsket om, at der maatte være Forstaaelse mellem dansk og tysk i Grænseområdet, saaledes forstod jeg ham i alt Fald. Jeg indrømmer, at jeg altid i det ærede Medlem har set en ridderlig national Mod-

stander, men derfor mener jeg ogsaa, at det ærede Medlem ikke kan skrive, som det ærede Medlem har gjort: at Nordslesvig vil tilbage til Slesvig-Holsten og til Tyskland, for det vil Nordslesvig ikke.

Det ærede Medlem mindede til sidst om den Tid, da Sønderjylland vaagnede. Ja, det er nu snart 100 Aar siden, og i alle disse Aar er der kæmpet og stridt af Slægtled efter Slægtled derne for at blive ved Danmark. Meget tynger den nordslesvigske Befolkning for Tiden, det har jeg aldrig lagt Skjul paa, men den Kærlighed til Folk og Land, som har baaret denne Kamp, bundet meget dybt, og hvis det øvrige Danmark vil holde fast ved os derne, og det tvivler jeg ikke om, saa kan jeg sige i al Jævnhed, at vi ogsaa skal vide at holde fast ved Danmark.

Holstein: Den højtærede Statsminister udtalte, at han ansaa mig for ukvalificeret til at tale om Sikring af den Grænse, jeg i sin Tid havde bekæmpet. Jeg skal dertil sige, at siden denne Grænse blev fastlagt, har jeg aldrig nogen Sinde skriftligt eller mundtligt, hverken i dette Ting eller udenfor, direkte eller indirekte bekæmpet denne Grænse eller fremsat nogen som helst Udtalelse om Ønskeligheden af en Grænseflytning, men den Gang Spørgsmaalet om Danmarks fremtidige Grænse var et storpolitisk Spørgsmaal, da ønskede jeg, at Grænsen skulde drages paa Grundlag af den videst mulige Folkeafstemning i hele den Befolkning i Slesvig, som var af dansk Oprindelse. Hvis dette er udemokratisk og unationalt eller stridende mod den demokratiske amerikanske Præsidents Principper om Folkens Selvbestemmelsesret, saa beder jeg den højtærede Statsminister sige, at saaledes opfatter han det.

Dernæst siger den højtærede Statsminister, at han vilde være Forræder imod Landet, hvis han besvarede de Spørgsmaal, jeg har rejst i mit Indlæg angaaende Forholdene i Sønderjylland. Jeg vil dertil sige, at de Spørgsmaal, jeg har rejst, aldeles ikke er andre eller videregaaende end de Spørgsmaal, som Aabenraa-Resolutionen og det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsens Tinglev-Resolution har rejst. Mine Bestræbelser er gaaet ud paa at bringe lidt retlig Rationalitet og Klarhed i disse Resolutioner, for det savner de i høj Grad. Mine Bestræbelser er gaaet ud paa at vise, at de trænger til en indskrænkende Fortolkning, thi hvis de skal tages efter deres Bogstav, er de alt for vidtgaaaende.